

Mål T-93/02

Confédération nationale du Crédit mutuel mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Statligt stöd — Åtgärder som Republiken Frankrike vidtagit till förmån
för Crédit mutuel — Livret bleu — Beslut 2003/216/EG — Motiveringsskyldighet —
Talan om ogiltigförklaring”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen i utökad sammansättning) av den
18 januari 2005 II - 146

Sammanfattning av domen

1. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Omfattning — Kommissionens beslut avseende statligt stöd — Domstolsprövning (Artiklarna 87 EG och 253 EG)*

2. *Gemenskapsrätt — Tolkning — Institutionernas rättsakter — Motivering — Skall beaktas*
3. *Statligt stöd — Begrepp — En medlemsstats avstående från skatteintäkter — Avstående som medför en indirekt överföring av statliga medel till förmån för ett annat företag än det som direkt beviljats skatteförmånen — Omfattas*
(Artikel 87.1 EG)
4. *Kommissionen — Kollegialitetsprincipen — Räckvidd — Motivering av beslut — Ändring efter antagandet — Rättsstridighet — Följder — Inte möjligt att avhjälpa en bristande motivering genom en förklaring inför förstainstansrätten*
(Artikel 253 EG)

1. Motiveringsskyldigheten utgör en väsentlig formföreskrift som skall särskiljas från frågan huruvida motiveringen är hållbar, vilken skall hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Den motivering som krävs enligt artikel 253 EG skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Kravet på motivering skall bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt och personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 253 EG inte

skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området.

Beträffande frågan huruvida motiveringen i ett beslut är tillräcklig i fråga om identifieringen av det stöd som i beslutet fastställs stå i strid med fördraget, skall det undersökas huruvida de som berörs av beslutet kan få kännedom om den eller de statliga åtgärder som kommissionen anser utgör stöd och huruvida förstainstansrätten ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt i fråga om bedömningen av dessa åtgärder. Vid bedömningen av motiveringen är det däremot inte relevant att fastställa huru-

vida det var befogat att klassificera dessa åtgärder som stöd.

av statliga medel som kan klassificeras som stöd till förmån för andra ekonomiska aktörer än dem som direkt beviljats skatteförmånen.

(se punkterna 67–69)

(se punkt 95)

2. Beslutsdelen i en rättsakt kan inte skiljas från motiveringen, och vid behov skall beslutsdelen tolkas med beaktande av de skäl som föranledde att rättsakten antogs.

(se punkt 74)

3. Det krävs inte att ett företag direkt gynnas av en åtgärd, för att kunna konstatera att det föreligger en åtgärd genom statliga medel till förmån för företaget. Det förhållandet att en medlemsstat avstår från skatteintäkter kan nämligen medföra en indirekt överföring

4. Själva beslutsdelen i och skälen för ett beslut, vilket enligt artikel 253 EG måste vara motiverat, utgör en odelbar enhet, varför, när beslutet skall antas av kommissionsledamöternas kollegium, det ankommer enbart på detta kollegium att i enlighet med kollegialitetsprincipen anta båda delarna samtidigt. Kollegiet har exklusiv behörighet att företa ändringar av skälen som avser mer än rent ortografiska eller grammatiska ändringar. Härav följer att de argument som framfördes av kommissionens ombud inför förstainstansrätten inte kan avhjälpa den bristande motiveringen i det omtvistade beslutet.

(se punkterna 124 och 126)